

בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע

ת"ע 2012-11-17
ת"ע 31356-06-18
ת"ע 16863-06-16
תמ"ש 57182-01-18

תיק חיצוני : סוג זיהוי צד א'

כב' סגן הנשיאה, השופט אלון גביון

המבקשים
1. פלוני
2. פלונית

נגד
איסור פרסום

המשיבות
1. אלמונית
2. אלמונית

בעניין המנוח: XXX

החלטה

1. בפני בקשת המבקשים לביטול פסק הדין שניתן בהסכמה ביום 27.03.19 (להלן: "פסק הדין").

פסק הדין ניתן לאחר שהוגשה לבית המשפט ביום 26.03.19 בקשה בהסכמה למתן פסק דין הנושאת, בין היתר, חתימה הנחזית כחתימתו של המבקש 1 וכן תצהיר הסתלקות מטעם המבקשת 2.

במסגרת סעיף 2 לפסק הדין קוימה צוואת המנוח XXX ז"ל (להלן: "המנוח") מיום 05.11.14, תוך שצוין, בין היתר, כי המבקשת 2 הסתלקה מחלקה בעיזבון המנוח לטובת המשיבה 2.

בהתאם לסעיף 6 לפסק הדין נקבע כי צוואת המנוח מיום 17.06.13, שהנה לטובת המבקש 1 בלבד - בטלה.

2. מבקשת 2 הינה אחות המנוח, ומבקש 1 הינו בנה של מבקשת 2.

3. משיבה 1 היתה הידועה בציבור של המנוח (ראה סעיף 3 לפסק דיני מיום 30.7.17 אשר ניתן בשלושת תיקי ת"ע 15-09-3717, 15-09-3920 ו-16-06-16863).
משיבה 2 הינה אחות המנוח ואחותה של מבקשת 2.

4. המבקשים הגישו את בקשתם לביטול פסה"ד ביום 28.04.19.
משיבות 1 ו-2 הגישו תגובתן לבקשה לביטול פסק הדין ביום 7.5.19, תוך שהתנגדו לבקשה, כל אחת מטעמיה.

מבקש 1 הגיש תשובתו לתגובת משיבה 1 ביום 6.6.19.
מבקשת 2 הגישה ביום 06.06.19 שתי תגובות, האחת לתשובת משיבה 1 (נסרקה בתיק 17-11-2012) והשנייה לתשובת משיבה 2 (נסרקה בתיק 18-01-57182).

5. בבקשתו לביטול פסק הדין טען המבקש 1 כי דינו של פסק הדין להתבטל מאחר והחתימה שנחזית כחתימתו על גבי הבקשה מיום 26.03.19 למתן פסק דין איננה חתימתו, ולמעשה זויפה על ידי אחיו מר XXX. מבקש 1 צירף לבקשתו לביטול פסק הדין את תצהירו של אחיו - מר XXX כי אכן חתם על גבי הבקשה המוסכמת למתן פסק דין וזאת "בטעות" (תוך שבתצהירו בחר שלא להסביר את מקורה של אותה טעות נטענת).

כמו כן טען מבקש 1 טענת זיוף כנגד צוואת המנוח מיום 05.11.14 ואשר קוימה במסגרת פסק הדין.

6. בבקשתה לביטול פסק הדין טענה המבקשת 2 כי דין פסק הדין להתבטל מאחר וחתמה על תצהיר ההסתלקות לאחר שבני משפחתה "עבדו" עליה, תוך שנאמר לה כי עליה לחתום על תצהיר הסתלקות לטובת המשיבה 2 אשר תעביר את חלקה לבנה -המבקש 1. כמו כן טענה המבקשת 2 כי אינה שולטת בשפה העברית, לא קוראת ולא כותבת בעברית וחתמתה על תצהיר ההסתלקות, הגם שאומתה על ידי עורך דין, נעשתה במרמה.

כן טענה מבקשת 2 כי הצוואה מיום 05.11.14 ואשר קוימה במסגרת פסק הדין הינה צוואה מזויפת.

7. טרם הכרעה בבקשה שבפני ולמען שלימות התמונה, אשר יש בה גם כדי לנמק את הכרעתי, להלן בקציר האומר ההליכים הרבים והממושכים אשר התקיימו בעניין עיזבון המנוח במרוצת השנים:

א. ביום 30.7.17 ניתן פסק דין בשלושת התיקים ת"ע 3717-09-15, 3920-09-15 ו - 16863-06-16. במסגרת שלושת תיקים אלו נתבקשתי להכריע בין בקשת משיבה 1 לקיים את צוואת המנוח מיום 4.11.01 לבין בקשת משיבה 2 לקיים את צוואת המנוח מיום 26.2.15.

תחילת ההליכים בתיקים אלו בחודש 9/2015 וסיומם עם מתן פסק הדין ביום 30.07.17 וזאת לאחר קיום מספר דיונים לרבות דיוני הוכחות והגשת סיכומים.

בפסק הדין מיום 30.7.17, שכאמור ניתן בשלושת התיקים לעיל, דחיתי את בקשת משיבה 2 לקיים את צוואת המנוח המאוחרת מיום 26.2.15, וקיבלתי את בקשת משיבה 1 - הידועה בציבור לקיים את צוואת המנוח המוקדמת מיום 4.11.01.

ב. ביום 22.11.17 ובעקבות ערעור אשר הגישה משיבה 2 על פסק הדין מיום 30.7.17, נתן בית המשפט המחוזי בתיק עמ"ש 36214-09-17 תוקף של פסק דין להסכמת באי כוח המשיבות לפיה פסק הדין מיום 30.7.17 ביחס לצוואת המנוח משנת 2015 יישאר בעינו, פסק הדין בהתייחס לצוואת המנוח משנת 2001 יבוטל, והתיק יוחזר לבית המשפט קמא אשר יידון בכל בקשה שתוגש אליו בקשר לעיזבון המנוח.

יצוין כי בפסק דינו הותיר בית המשפט המחוזי את הקביעה בפסק הדין מיום 30.07.17 לפיה צוואת המנוח מיום 26.2.15 לא שיקפה את רצון המנוח וכי אין לקיימה.

ג. מאז פסק דינו של ביהמ"ש המחוזי בתיק עמ"ש 36214-07-17 ביום 22.11.17 ועד למתן פסק הדין מושא הבקשה לביטול ביום 27.03.19, התקיימו בפני מספר דיונים בעניין עיזבון המנוח ובתיקים שבכותרת החלטתי זו - ת"ע 2012-11-17, 31356-06-18, 16863-06-16 ותמ"ש 57182-01-18.

כאמור, לאחר שנים של מאבקים משפטיים השכילו המשיבות ובאי כוחן להגיע להסכמה שקיבלה כאמור תוקף של פסק דין ביום 27.03.19, ובין היתר ניתן בהסכמה זו לקיום צוואת המנוח מיום 05.11.14.

ד. אוסיף כי בדיון שהתקיים ביום 12.09.19 בתיקים שבכותרת החלטתי זו, הובהר למבקשים ולבא כוחם כי לאורך כל השנים בהן התנהלו ההליכים המשפטיים לא עמדה בפני בית המשפט בקשה לקיום צוואת המנוח מיום 17.06.13. **ראה לעניין זה גם פרוטוקול הדיון מיום 11.10.18 ודברי ב"כ משיבה 2 לפיו הוא מבקש לקיים את צוואת המנוח מיום 05.11.14, וכן סעיף 5 להודעת הרשם לענייני ירושה מיום 24.09.17 (תויקה בתיק ת.ע 2012-11-17).**

8. בקשתו של המבקש 1:

לאחר שעיינתי באשר הוגש ביחס לבקשתו של המבקש 1 לביטול פסק הדין ובהמשך לדיון שהתקיים בפניי ביום 12.09.19, מצאתי להיעתר לבקשתו של המבקש 1 באופן חלקי ולהורות על ביטול סעיף 6 לפסק הדין בלבד.

יש לתמוה על אותה "טעות" של מר XXX, אחיו של מבקש 1 שבעטיה חתם על הבקשה המוסכמת למתן פסק דין למרות שלא היה צד לה ובשמו של מבקש 1, וכן יש לתמוה על הקלות שבה הצליח מבקש 1 לגייס את אחיו – מר XXX כי יצרף לבקשתו לביטול פסק דין תצהיר לפיו לכאורה זייף את חתימתו ושיבש הליכי משפט.

אולם משהוכח כי המבקש 1 לא חתם על הבקשה למתן פסק דין, הרי שיש לבטל את סעיף 6 לפסק הדין.

יחד עם זאת, אין בטענותיו של המבקש 1 כדי להורות על ביטול פסק הדין כולו (המסדיר בין היתר את המחלוקות שבין המשיבות) ובכלל זה אין בטענותיו כי לבטל את צו קיום צוואת המנוח מיום 05.11.14.

ההליכים המשפטיים בעניינו של המנוח התנהלו במשך שנים, ולא יכולה להיות מחלוקת עובדתית כי המבקש 1 היה מודע להם. חרף זאת, בחר המבקש 1 שלא להגיש התנגדות לבקשה לקיים את צוואת המנוח מיום 05.11.14. כמו כן בחר המבקש 1 שלא להגיש בקשה לקיים את צוואת המנוח מיום 17.06.13 (צוואה שמכוחה הינו הזוכה היחיד). **ראה לעניין ידיעתו של מבקש 1 על ההליכים שהתקיימו בעניינו של המנוח סעיפים 2 ו- 2 ח לכתב תשובתו מיום 6/6/19.**

יתרה מכך, בסעיף 2 ח לכתב תשובתו מיום 06.06.19 טען המבקש 1 כי מעבר לכך שידע על ניהול ההליך המשפטי שנמשך מזה מספר שנים, הרי שחרף הצוואה המוקדמת (שמכוחה הוא הזוכה הבלעדית) הרי ש"בפועל ויתר על זכויותיו בשל טובת המשפחה וכבוד רצון המצבה" (טעות כתיב במקור, צ"ל "המצווה").

ככל שמבקש 1 חפץ היה להשמיע את טענותיו בדבר זיוף הצוואה מיום 05.11.14, וככל שחפץ היה לקיים את צוואת המנוח מיום 17.06.13, כי אז יכול היה לעשות כן במסגרת הגשת בקשה לצו קיום ואו הגשת התנגדות לרשם לענייני ירושה, ולמצער לפנות בבקשה מתאימה לבית המשפט וזאת במרוצת השנים בהן התנהלו ההליכים בעניין עיזבון המנוח.

משבחר המבקש 1 שלא לפעול כמפורט לעיל, ומשניתן צו קיום צוואה בעניינו של המנוח הרי שאין הוא יכול כעת לעתור בבקשה לביטולו של צו קיום הצוואה, וזאת קל וחומר כאשר לא העלה בבקשתו כל נימוק המצדיק את התנהלותו לעיל.

אכן צודקת באת כוח המשיבה 2 שמלכתחילה לא היה כל מקום להוסיף את חתימתו של המבקש 1 לבקשה המוסכמת למתן פסק דין, שכן כלל לא הוגשה בקשה לקיום צוואת המנוח מיום 17.06.13, והמבקש 1 לא הגיש כל התנגדות מטעמו לקיום צוואת המנוח מיום 05.11.14.

התנהלותו לעיל של מבקש 1 בוודאי שאינה מתיישבת עם טענתו במסגרת הבקשה לביטול פסק דין בדבר "כיבוד רצון המנוח", ויש להצר על כך כי בניסיון להכשיר את בקשתו לביטול פסק הדין מבקש הוא להישען על כבוד המנוח.

בסעיף 2 יא לתשובתו ציין מבקש 1 כי משיבה 2 "אכן היתה שלוחה עם הסכם בעל פה בין הצדדים לניהול הליך תקין...". הסכם בעל פה בין מבקש 1 לבין משיבה 2, שבית המשפט אינו מודע לו, בוודאי שאינו מתיישב עם טענתו של מבקש 1 בדבר "כיבוד רצון המנוח", אלא

ככל הנראה מטרתו היתה לסייע למשיבה 2- קרובת המשפחה במאבקה המשפטי נגד משיבה 1- הידועה בציבור.

כמו כן, וכאמור לעיל, מבקש 1 אישר בעצמו כי ויתר על האפשרות לקיים את צוואת המנוח משנת 2013 מתוך " כבוד לרצון המצווה". אם כך – על מה ילין כעת???

9. בקשתה של המבקשת 2:

הגם שלטענת משיבה 2 כתב ההסתלקות נחתם על ידי מבקשת 2 בפני עו"ד לאחר שהבינה את האמור בו, נתנה ב"כ משיבה 2 את הסכמתה כי כתב ההסתלקות עליו חתמה משיבה 1 יבוטל, וכי מבקשת 2 תקבל את חלקה בהתאם לצוואה מיום 5.11.14 ואשר קוימה במסגרת פסק הדין.

בשים לב לעמדתה של באת כוח המשיבה 2 כמפורט לעיל, ולאחר ששמעתי את הצדדים בדיון, מצאתי להיעתר לבקשת המבקשת 2 באופן חלקי בלבד, ולהורות כי פסק הדין יתוקן באופן בו מבקשת 2 תקבל את חלקה בעיזבון המנוח בהתאם לצו קיום צוואת המנוח מיום 5.11.14 חרף תצהיר הסתלקותה.

אינני סבור כי יש בטענותיה של מבקשת 2 כדי להביא לביטולו המוחלט של פסק הדין, ובכלל זה אין בהן כדי להביא לביטול צו קיום צוואת המנוח מיום 5.11.14. שכן גם מבקשת 2, בדיוק כמו מבקש 1, בחרה שלא להגיש כל בקשה ו/או התנגדות לרשם לענייני ירושה ו/או לבית המשפט חרף ההליכים הממושכים שהתקיימו בעניינו של המנוח. גם מבקשת 2 לא טענה כל טענה שיש בה כדי להצדיק את התנהלותו זו.

בסעיף 6 לכתב תשובתה מיום 6/6/19 ואשר נסרק בתמ"ש 57182/01/18 וכך גם בסעיף 6 לתשובתה מיום 6/6/19 ואשר נסרקה בתיק ת"ע 2012-11-17, מאשרת מבקשת 2 כי ידעה על ההליכים המשפטיים שהתקיימו בעניין עיזבון המנוח, אולם כאמור בחרה שלא לקחת בהם חלק.

יתרה מזו, מפרוטוקול הדיון מיום 22.11.17 בתיק עמ"ש 36214-09-17, עולה כי מבקשת 2 אף יוצגה בהליך על ידי ב"כ משיבה 2.

מסעיף 1 לבקשתה מיום 28.4.19 עולה כי ככל שחלקה של מבקשת 1 בעיזבון המנוח בהתאם לצוואה מיום 5.11.14 היה מועבר לבנה – מבקש 1 בהתאם לאותו "הסכם בע"פ", לא היתה נטענת על ידה כל טענה ביחס לצוואה זו. למעשה מסעיף 1 לבקשתה ניתן להסיק כי המבקשת 2, לא רק שידעה על ההליכים המשפטיים הממושכים שהתנהלו בעניין עיזבון המנוח, אלא היא גם נתנה את הסכמתה לקיומה של הצוואה מיום 5.11.14, ובלבד שחלקה בצוואה יועבר לבנה. ראה לעניין זה סעיפים 5 ו- 6 לתשובתה מיום 6.6.19 ואשר נסרקה בתיק ת"ע 2012-11-17.

לשיטתה, כפי שהדבר עולה מסעיפים 1 ו-3 מתשובתה מיום 6.6.19 ואשר נסרקה בתמ"ש 57182-01-18, מבקשת 2 רואה עצמה זוכה ע"פ צוואת המנוח אשר קוימה במסגרת פסק הדין ואף עומדת על זכויותיה בהתאם לצוואה זו. לעניין זה יפים דבריה הברורים של מבקשת 2 בסעיף 1 לתשובתה אשר נסרקה בתמ"ש 57182-01-18 כי חרף תצהיר ההסתלקות אשר הוצא ממנה במרמה הרי **"...מכתב תשובה זה הינו הצהרה ברורה שאני XXX XXX עומדת על זכויותי בצוואה...."**

האמור לעיל בוודאי שאינו עולה בקנה אחד עם טענתה של מבקשת 2 בדבר זיוף הצוואה אשר קוימה במסגרת פסק הדין, ובוודאי שאינה מתיישבת עם רצונה של מבקשת 2 לכבד את רצון המנוח.

משמצאתי כי אין לבטל את צו קיום צוואת המנוח מיום 5.11.14, בכפוף לביטול הסתלקותה של מבקשת 2, הרי שאין מקום לבטל גם את יתר סעיפי פסק הדין הכוללים הסתלקות של שלושה בני משפחה אחרים לטובת משיבה 2, וכן את ההסכמות האחרות שבין המשיבות ואשר אינן נוגעות למבקשת 2.

לא ניתן להתעלם מהאדישות שגילתה מבקשת 2 במרוצת השנים להליכים המשפטיים שהתקיימו ביחס לעיזבון של המנוח וכל זאת נוכח "הסכם בעל פה פנים משפחתי", שכאמור לא הובא בפני ביהמ"ש במרוצת השנים בהן התנהל ההליך. בבקשתה כיום של מבקשת 2 לבטל את פסק הדין, נוכח האמור לעיל, יש משום שימוש לרעה בהליכי משפט, ואין בינה לבין "כיבוד רצון המנוח" ולא כלום.

10. המשיבות נהלו הליכים משפטיים ממשוכים האחת כנגד השנייה תוך שהשקיעו מזמנן ומכספן, עת המבקשים בוחרים בידועין שלא לקחת חלק בהליכים המשפטיים "ולשבת על הגדר" נוכח "הסכם בעל פה פני משפחתי" בינם לבין משיבה 1.

מותב זה, וכך גם בית המשפט המחוזי, השקיעו זמן שיפוטי רב בהליכים הרבים אשר התקיימו בעניין עיזבון המנוח במשך מספר שנים. זמנו היקר של בית המשפט אינו רק זמנו שלו אלא בעיקר זמנו של הציבור. **ראה לעניין זה גם רוח תקנות סד"א החדשות.**

בנסיבות לעיל, יש בבקשת המבקשים לבטל את פסק הדין משום זלזול בזמן השיפוטי הרב שהושקע בהליכים שהתקיימו בעיזבון המנוח ואף משום זלזול בזמנו של הציבור.

11. אשר על כן הנני מורה כדלקמן :

פסק הדין מיום 27.3.19 נותר על כנו (ובכלל זה צו קיום צוואת המנוח מיום 5.11.14), בכפוף לאמור להלן :

1. סעיף 6 לפסק הדין מבוטל.

2. מבקשת 2 תקבל את חלקה בעיזבון המנוח בהתאם לחלקה בצוואת המנוח מיום 5.11.14 וזאת מתוך חלקה של משיבה 2 בעיזבון המנוח, וזאת חרף תצהיר ההסתלקות עליו חתמה.

12. מאחר ובית המשפט שוקל חיובו של מר XXX XXX בהוצאות לטובת המדינה (הגם שאינו צד להליך) ואף העברת פסק הדין למשטרת ישראל לבדיקה האם היתה בהתנהלותו, ובהתנהלות מי מטעמו, משום מעשה פלילי של זיוף ו/או שיבוש הליכי משפט לכאורה, יגישו הצדדים לרבות מר XXX את עמדתם לאפשרות לעיל וזאת תוך 10 ימים.

13. המזכירות תמציא החלטתי זו לצדדים, וב"כ המבקשים ימציאה במסירה אישית למר XXX XXX.

הנני מתיר פרסום החלטתי זו ללא שמות הצדדים וללא פרטים מזהים.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשע"ט, 26 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

כ.ד. 51

אלון גביזון, סגן נשיאה